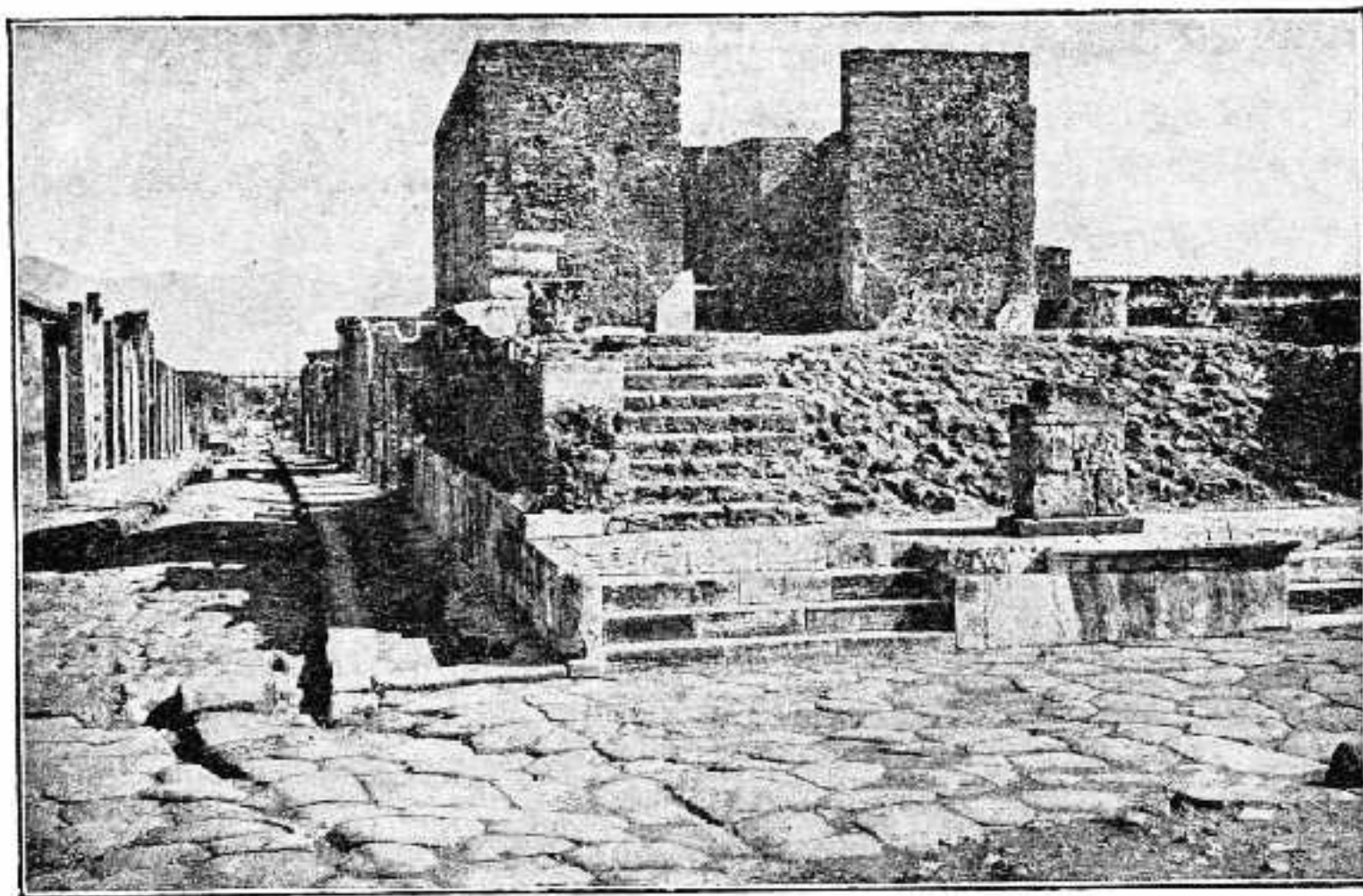

μετά ἐπιγραφῆς σημειούσης τὸν χρόνον τῆς ιδρύσεως αὐτοῦ καὶ ἐν ἡλιακὸν ὥρολόγιον. Ἄν εἰς πάντα ταῦτα προσθέσῃτε τὰ ἐρείπια τῶν μακρῶν κιονοστοιχιῶν, θὰ ἔχητε πᾶν ὅ,τι ἀπομένει ἐκ τῆς ἀρχαίας λαμπρότητος τῆς ἀγορᾶς ταύτης. Θὰ ἦτο δὲ δύσκολος ἡ ἀναπαράστασις τοῦ ναοῦ, ἂν μὴ ἐν τοῖς ἐρείπιοις ἀνευρίσκοντο ἀντικείμενά τινα ἐξ ὁπτῆς γῆς, μία κεφαλὴ λέοντος, ἣτις ἐχρησίμευσεν ἄλλοτε ὡς στόμιον ὑδρορροῆς, καὶ τμήμα πλαισίου, πάντα κεχρωματισμένα. Τὰ ἀντικείμενα ταῦτα συγκρινόμενα πρὸς ἕτερα ὅμοια ναῶν κτισθέντων κατὰ τὴν αὐτὴν ἐπο-

ΝΑΟΣ ΤΗΣ ΤΥΧΗΣ ΤΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

χὴν ἐν Ποσειδωνίᾳ καὶ Λίγινᾳ καθιστῶσιν εὐκόλον τὴν ἀναπαράστασιν τοῦ ἐλληνικοῦ ναοῦ τῆς Πομπηίας.

Ὅπως παράσχωμεν ἰδέαν τινὰ τῆς σημερινῆς καταστάσεως τῶν ναῶν τῆς Πομπηίας, παραλαμβάνομεν ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ κ. Weichardt ἑτέρας δύο εἰκόνας γενομένας ἐκ φωτογραφιῶν. Τούτων ἡ πρώτη παριστᾷ τὸν ναὸν τῆς Τύχης τοῦ Αὐγούστου (Fortuna Augusta), οὗ τὰ ἐρείπια σφύζονται παρὰ τὴν μεγάλην ἀψίδα τὴν ἐσφαλμένως καλουμένην τοῦ Νέρωνος. Ὁ ναὸς οὗτος ἦτο ἰδρυμένος ἐν τινὶ τῶν μᾶλλον συγκαταλεγμένων ὁδῶν τῆς πόλεως, ἐκλείετο δὲ διὰ θυροράκτου οὐ σφύζονταί λείψανα. Ἡ δευτέρα εἰκὼν παριστᾷ τὸν ναὸν τῆς Ἰσίδος ἰδρυμένον ἐν τῇ